

ירדנה ארזי מספרת על פחדיה, על מילחמתה היומיומית לשמידה על הופעתה החיצונית, על אמונתה באלוהים ובעין הרע, על מאבקה על כך שיכירו בה כבן־אדם, ולא רק כאשה יפה ועל חלומותיה

ראיינה שרית ישי

„גבר או אשה, שנראים טוב, עסוקים כל ימי חייהם בהתנצלות על הצורה החיצונית שלהם”

„בגיל שלוש, כשלאדתי שהעוף שאני אוכלת עשה קודם קוקוריקו, הפכתי לצימחונית”

„אני יודעת שכשהתבצע יעשה את שלו, וצורתי החיצונית תשתנה לדעה, אעבוד מעבר גדול”

„אני מחלבטת אם ללכת גם השנה לחחרות קדם־אירוויזיון. אני יכולה להפוך לבדיחה של המדינה”

„ברגע שהבנתי שהצורה החיצונית שלי מושכת תשומת־לב והיא חשובה, שמרתי עליה”

„אני אף פעם לא הלכתי בדיזנאפי. אני תמיד הלכתי בריינס או בדוב והזנדי שלא יזדה אחתי”

„מלאחורי הופעתי העדינה יש ברעין נוקשה!”

לגירושין ידידותיים. בסוף שנות נישואיהם היתה מעורבת בפרשיית־אהבה בלתי־אפי שרית, שהביאה אותה למצב שבו ניסתה לשים קץ לחייה. במבט מפוכח של עשר שנים לאחור היא יודעת שכיום זה לא יכול היה לקרות לה. היא מייחסת את הפרשה ההיא – שעליה אינה מוכנה להרחיב את הדיבור, כדי שלא לפגוע במעורבים אחרים – לבעיית גיל־התבגרות ולבעיות של משבר־אמון בעצמה. מאחוריה ניצבות מזה שש וחצי שנים

השיא בקאריירה שלה היה כשהיא הינ־חחה את תחרות האירוויזיון. אחר כך הזמינו אותה להופעות ולהקלטות בגרמניה. ירדנה חלמה לכבוש את העולם. אבל העולם היה גדול ורחוק מהבית. והיא, שמעולם לא דחפה את עצמה אם מישהו לא עזר לה לעשות את זה. חזרה הביתה כשהיא מחפ־שת כיוון. לא יודעת מי ומה. היא התגרשה מאלוף נעוריה. עמוס טל־שיר, שהיה מפקדה בלהקת־הנחל־אחרי שנים ארוכות של נישואין, שהתפתחו

זמרת ממורסמת. מעולם לא היתה סטאר בקנה מידה שהיא מצויה בו היום. אך תמיד היתה ממורסמת, ידועה ומופלארית. עוד בלהקת־הנחל־אחרי היא גנבה את ההצגה מכל הבנות. כשמצלמות הטלוויזיה התמקדו על שתי צמותיה השחורות, שתי גומות־החן שלה ועיניה המלוכסנות, אחרי־כך במיסגרת שוקלד מנטה מסטיק. היא היתה הכוכבת הבלתי־מעוררת של שלישיית הבנות. שכללה חוץ ממנה את לאה לופטין ורותי הולצמן.

יא זכתה בתואר זמרת השנה, שיריה מושמעים ללא הרף ברדיו. היא מופיעה בטלוויזיה, היא מופיעה באולמות. היא הצליחה. אם מישהו חושב שזה בא לה בקלות, אינו אלא טועה. 15 שנים נמצאת ירדנה ארזי בשטח. שועל ותיק היא מכנה את עצמה ובצדק. מאחורי המראה השברירי והעדינות מסתתרת, כך יודע כל מי שמכיר אותה, גרעין קשה. זמרות באו, זמרות הלכו, עלו וירדו – וירדנה ארזי לעולם נשארה. על תקן של